

11. Jumalasuhteen vaaliminen

Erotimme päivittäin aikaa Jumalalle rukoillen ja raamattua tutkien, jotta voisimme tuntea Jumalan tahdon elämäämme ja saada voimaa sen toteuttamiseen.

Tässä periaatteessa meitä ohjataan harjoittamaan aktiivisesti henkilökohtaista hartauselämäämme. Tultuamme ohjelmassa tähän vaiheeseen, olemme alkaneet todella arvostaa toipumista ja Jumalan antamia mahdollisuuksia elämäämme. Elämämme on alkanut saada yhä syvemmän merkityksen ja sisällön.

Tämän periaatteen tarkoituksena on lisätä tuntemustamme Jumalan tahdosta meidän suhteemme ja voimaa elää Jumalan tahto todeksi omassa elämässämme. Olimme ymmärtäneet, että suurin tarpeemme oli tuntea Jumala ja elää elämämme Hänen huolenpidossaan ja hänelle antautuneina. Jumalasuhteemme päivittäinen vaaliminen avaa meille mahdollisuudet kauan tavoittelemiemme päämäärien saavuttamiseen.

Mistä saamme työkalun saavuttaaksemme tunne-elämän tasapainon, kokonaisvaltaisen eheytyksen, kasvun, parantumisen, vapauden ja rauhan. Mikä auttaa meitä olemaan yhteydessä Jumalaan? Kuinka voimme oppia kuulemaan Hänen ääntään ja tuntemaan hänen tahtonsa? Kokemuksemme mukaan vastaus on rukous, mietiskely ja Raamatun sana.

Rukous on konkreettinen yhteys Jumalan ja ihmisen välillä. Se on meille uskovina suunnaton voimavara. Rukous on vastausta kaipuuseemme kokea tietoista yhteyttä Jumalaan.

Rukous voi olla moninaista. Se voi olla ensiksikin pyyntöä ja anomista. Siinä esitämme vakavan pyynnön tai vetoituksen, koska meillä on tarpeita. Me vuodatamme esiin kaikki tarpeemme, puramme sydämemme tuskan ja vuodatamme esiin kaiken sen, miltä meistä tuntuu.

Esirukouksessa on puolestaan kysymys toisten tarpeista. Se on pyhää palvelemista lähimmäisen hyväksi. Me pyrimme pääsemään Jumalan läsnäoloon, jotta Hän kuulisi meitä toisten puolesta tai tilanteiden tähden, jotka koskevat meitä kaikkia.

Kiitosrukouksessa taas kiitämme Jumalaa Hänen avustaan, lahjoistaan ja rukousvastauksistaan. Tärkeää siinä on kiittää Jumalaa myös Hänestä itsestään, siitä millainen Hän on. Me voimme kiittää Jumalaa hänen armostaan, rakkaudestaan, laupeudestaan, voimastaan ja totuudestaan.

Rukouselämämme tulisi olla säännöllistä ja jatkuvaa. Sen ei tulisi niinkään perustua tunteisiimme, vaan asemaamme pyhinä, armahdettuina Jumalan lapsina. Tämä sama totuus pätee myös ylistykseen, joka on ylevintä rukousta. Me voimme ylistää Jumalaa silloin kun olemme allapäin ja silloin kun olemme hyvillä mielin. Ylistäminen on Jumalan kunnioittamista ja korottamista sellaisena kuin Hän on kaikessa majesteettisuudessaan. Siinä me emme keskity omaan

itseemme, vaan siihen mitä Herramme on. Kun unohdamme itseemme ja keskitymme Jumalan ylistämiseen, huomaamme, että ilo palaa sydämiimme ja rauha elämäämme.

Rukoustemme suunnan tulisi siis olla ylöspäin kohti Isää, joka on luojamme. Rukoilemme Isää Jeesuksen nimessä. Jeesuksen nimi ja persoona on juuri se auktoriteetti, joka avaa taivaan ovet.

Rukouksen perusta on nöyryys. Se on sitä, että olemme avoimia totuudelle ja antaudumme sen opetukselle. Jos olemme rehellisiä, meidän on myönnettävä, että olemme kaikin tavoin riippuvaisia Jumalasta. Elämämme jokainen hetki on riippuvainen luojastamme. Tämän oivaltaminen avaa tiemme rukoukseen. Se johtaa vapauteen ja Jumalan tahdon tuntemiseen.

Rukous, joka osoittaa tämän totuuden kuuluu: ”tapahtukoon sinun tahtosi”, ja ”ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä”. Tämä rukousasenne on kristityn tunnusmerkki. Tämä rukous alkaa ilmetä elämässämme sydämen kiitollisuutena, nöyryytenä ja alistumisena Jumalan tahtoon kaikissa asioissamme.

Jeesus antaa vielä yhden tärkeän ohjeen rukoilijoille. Meidän tulee rukoilla Isää ”hengessä ja totuudessa. Jumala on henki, ja siksi niiden, jotka häntä rukoilevat tulee rukoilla hengessä ja totuudessa”. Hengessä rukoileminen ei aina merkitse samaa kuin kielillä rukoileminen, se on paljon enemmän. Se on yksinkertaisesti rukoilemista Pyhän Hengen johdossa. Silloin rukoushetkemme on suunnitelmallinen ja sopusointuinen, me koemme yhteenkuuluvuutta ja sisäistä tyydytystä.

Totuus on puolestaan se ase, jonka Jumala on antanut meille valhetta ja pahuutta vastaan. Se on Hengen miekka – Jumalan sana, joka lamaannuttaa vihollisen elämässämme. Rukoustemme tulisikin olla sopusoinnussa Jumalan sanan kanssa. Perustamme rukouksemme Jumalan sanan totuuksiin ja lupauksiin.

Rukouksen tarkoituksena on Jumalan tahdon toteutuminen niin omassa elämässä kuin koko maailmassa. Jumalan valtakunta on sitä, että Herra Jeesus hallitsee. Jeesus on Jumalan täydellinen kuva, hän on kuva ihmisestä, jonka kaltaisiksi Jumala tahtoo meidän muuttuvan. Raamatun sanaa tutkimalla ja mietiskelemällä voimme nähdä hetkellisen välähdyksen siitä, millainen Jumalan tahto meidän suhteemme on.

Rukous on Jumalan valtakunnan julistusta. Rukouksessa me julistamme Jumalan tahtoa ja tosiasioita elämäämme. Me alamme tunnustaa Jumalan hallintavaltaa ja todellisuutta jo ennen kuin näemme sen toteutuneen elämässämme.

Huomaamme, että luottavaisuutemme ja rohkeutemme kasvaa. Rukous auttaa meitä elämään elämää, joka on vapaa pelosta ja epäluottamuksesta. Kun raivaamme mielestämme kaikki ajatukset, jotka nousevat estämään Jumalan syvempää tuntemista ja vangitsemme ne kuuliaisiksi Kristuksen sanalle, alamme tuntea syvää mielenrauhaa ja tyyneyden tunnetta. Löydämme uusia

mahdollisuuksia ja voimavaroja elämiseemme ja tehtävienne suorittamiseen. Päivittäinen rukous ja antautuminen auttavat meitä kasvamaan uskossamme, säilyttämään puhtautemme ja tekemään jumalasuhteestamme elävän.

Löytäessämme Kristuksen elämäämme tajusimme, että mikäli vain hengelliset tarpeemme tyydytetään, supistuu myös elämisen ongelmamme siedettäväksi. Meillä ei enää ole pakottavaa tarvetta pitää huolta koko maailman asioista. Annamme Jumalan hallita elämässämme ja hyväksymme sen. Hän on kyllin voimakas auttaakseen meitä pysymään raittiina, auttaakseen meitä järjestämään asiamme ja palauttaakseen elämäämme Jumalan alkuperäisen suunnitelman, jonka synty oli tuhonnut.

Vaaliessamme jumalasuhdettamme päivittäin rukouksen ja sanan mietiskelyn avulla aloimme nähdä, että Jumalan tahto meidän suhteemme liittyy rakastamiseen, evankelioimiseen, palvelemiseen ja hyvään kristilliseen elämäntapaan. Se koostuu juuri niistä asioista, joita me eniten arvostamme. Tämä auttaa meitä luopumaan sellaisista mielihaluista, jotka ovat estämässä Jumalan tahdon toteutumista elämässämme. Väkisin vaaditusta moraalisuudesta puuttuu se voima, jonka saamme, kun itse vapaaehtoisesti valitsemme hengellisen elämän.

Hiljentyessämme päivittäin kaikkivaltiaan eteen, alamme arvostaa sitä rauhaa ja tyyneyttä, jonka se antaa. Koemme olomme levolliseksi Hänen yhteydessään. Annamme kaikki asiamme Herran haltuun ja uppoudumme Hänen läsnäoloonsa. Uskomme vahvistuu ja rakkautemme kasvaa.

Tunne-elämän tasapainoisuus on yksi merkittävimmistä tuloksista toipumisessamme. Tullessamme mukaan rikkinäisinä ihmisinä meillä oli vaarana kuvitella saavuttavamme jonkinlaisen pikaparantumisen. Kokemuksemme mukaan paras mahdollinen eheytyminen vaatii meiltä itseltämmekin valmiutta täydelliseen elämänmuutokseen ja vastuunottamiseen oman terveytemme hoitamisessa.

Jotta rukouselämällämme olisi arvoa, olisi sen tulosten tultava esiin käytännön elämässä. Ymmärsimme, että Jumalan tahdon toteuttaminen onnistuu parhaiten vain Hänen voimassaan. Vastauksena tähän tarpeeseen Jumala on antanut meille Pyhän Hengen olemaan kanssamme. Jumalan rakkaus ja voima on jatkuvasti lähellämme odottaen vain että otamme sen vastaan ja annamme sen vaikuttaa kauttamme kaikkialla missä kuljemme.

Ensiksi meidän on laitettava kaikki asiat kuntoon Jumalan kanssa. Tunnustamme Jeesuksen ristintyön tärkeyden ja sen tuoman sovituksen omalle kohdalle. Sitten rukoillen luemme sanaa ja pyrimme elämään Jeesuksen opetukset todeksi elämässämme. Pyrimme syventämään tietoista yhteyttämme Jumalaan niin, että saamme selville Jumalan tahdon meidän suhteemme arkipäivän elämässä ja voimaa sen toteuttamiseen.

Anteeksiantamattomuus ja ristiriidat toisten kanssa voivat olla estämässä rukouselämäämme. Siksi on tärkeää, että pyrimme sopuun oman itsemme ja toisten ihmisten kanssa. Myös ulkokultaisuutta on varottava. Meidän tulee arvioida itseämme ei vain ulkoisten tekojen, vaan myös sisäisten asenteidemme valossa.

Kun suhteemme Jumalaan syvenee, tulokset alkavat näkyä jokapäiväisessä elämässämme. Sen hedelmää ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä.

Ilman tämän periaatteen toteuttamista on epätodennäköistä, että voimme hyvällä tavalla herättää toisissa ihmisissä halua toipumiseen ja uskossa elämiseen. Vaaliessamme päivittäin suhdettamme Jumalaan saamme uskoa, ymmärrystä, voimaa ja rakkautta viedäksemme kiitollisina eteenpäin juuri sitä, minkä olemme itse ilmaisena lahjana saaneet.

Copyright © 2003 Original Group